

under Behandling, nemlig § 44, som bestemmer, at ingen Bygning maa anstryges med hvid Farve. Jeg maa tilstaae, at jeg forstaaer ikke ganske denne Paragraph, og dette vil altsaa vistnok have til Følge, at jeg kommer til hverken at stemme for eller imod den. Jeg veed ikke, hvorvidt man under denne Bestemmelse ogsaa indbefatter f. Ex. Kirker i eller ved disse Byer. Jeg forstaaer, som sagt, ikke denne Paragraphs rette Mening, og vil derfor lade dette staae hen; det er i alt Fald ikke en Betænkelse af den Betydning, at det vil have Indflydelse paa min Afstemning over selve Loven.

Ordføreren: Jeg maa takke min ærede Ven (M. P. Bruun), naar han har berigtiget Noget af hvad jeg har sagt, som muligens ikke var aldeles correct. Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at efter hvad jeg idag har skaffet mig Kundskab om — jeg havde nemlig ingen Tal paa rede Haand, da jeg talte sidst i Sagen — da er det Minimum, der foreskrives ved alle nyere Fængselsbygninger 700 Cubikfod Luft for ethvert Menneske, og ved de samlede Arrester lidt mindre, nemlig for indtil tre Mennesker mindst 2000 Cubikfod. Det var altsaa fuldkommen correct, naar jeg sagde, at det af mig opstillede Exempel, der ganske vist ikke refererede sig til et ualmindeligt Minimum af Rumfang for en Familie, men til et ganske jevnligt og almindeligt forekommende Tilfælde, viste, at om end Familien ogsaa i saadanne Boliger har omtrent ligesaa megen Luft, som der er foreskrevet i Skolerne, saa er det dog kun en Brøk af, hvad der foredres i Fængslerne, og skal jeg med Hensyn til Skolerne særlig gjøre opmærksom paa, at der der ubelukkende, paa Læreren nær, er Tale om

Børn og desuden kun om et kortvarigt Ophold, hvorimod der ved de almindelige Boliger er Spørgsmaal om det Rum, hvori Vedkommende ganske væsentligt og i Almindelighed skulle opholde sig. Jeg kan ikke Andet end i Principet være aldeles enig med den ærede Tale, til hvem jeg sigter, at man ikke skal ved ufornødne Indskrænkninger besværliggjøre og fordyre Opførelsen af Boligerne; og jeg kan saa meget mere gjøre det, som det vil være i Ordning, at Forhandlingerne af denne Sag netop begyndte med en meget stærk og varm Udtalelse af mig i denne Retning. Det har været den samme Grundsatning, der har ledet mig ved de Forhandlinger, hvori jeg har deeltaget i Udvalget, i hvilket vi paa Ubestydeligheder nær ere blevne aldeles enige. Jeg har villigen rakt min Haand og i mange Spørgsmaal taget Initiativet til fra Lovudkastet at sjerne enhver Indskrænkning, som ikke af vægtige Grunde kunde ansees for at være legitimeret; og det vil sees ved en Sammenligning, at uagtet jeg troer, at der i Lovudkastet, som det var forelagt, er iagttaget megen Moderation, vil Loven i mange indgribende Spørgsmaal være langt lemsældigere, hvis den udkommer omtrent saaledes, som den nu foreligger efter Thingets Afstemning. Det er altsaa ikke om Principet, men kun om Anvendelsen, at der i nærværende Tilfælde kan være Strid. Jeg kan ikke komme tilbage fra, at det er et økonomisk Spørgsmaal, hvorom der her er Tale, og at navnlig den Anviisning, som et andet æret Medlem af Minoriteten har givet til at søge det Samme tilvejebragt ved et større Kvadratindehold og en mindre Højde, ikke paa nogen Maade kan rejsfordiggjøres i økonomisk Henseende.